

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 29go Grudnia. Rok 1863.

N° 296.

Dnia 17 (29) Grudnia 1863 Roku.

Wtorek.

Wschód Słońca g. 8 m. 12
Zachód „ „ 3 „ 53

Jutro, ŚŚ. Eugenjusza B. i Dawida Kr.

Skończył się nareszcie ów szereg Świąt tak ważnych dla całego Chrześcijaństwa, a w naszym kraju z podwójną jeszcze obchodzonych uroczystością, starodawnym obyczajem uświęconą. Łamanie się opłatkiem, uczta postna Wigiliją zwaną, święcenie owsa w dzień Ś. SZCZEPANA i wina w dzień Ś. JANA Ewangelisty, koledy, dawne to zabytki z czcią przechowywane. Zarzucają nam może, że przy obchodach świątecznych tyle o cielesnym co o duchowym pamiętamy pokarmie, ale to niesprawiedliwie, gdyż owe uroczyste wspólne pożywanie darów BOŻYCH w dniu Świąteczne nie tylko w Nowym lecz i w Starym Zakonie jest znanem, a gościnność i hojność staropolska zwyczaj ten tylko utrzymywała. Z dalekich stron zjeżdżali się członkowie rodziny na Święta do najstarszego lub najzamożniejszego, tam odbywały się narady o wspólnych interesach, kojarzyły małżeństwa, układały projekta do opatrzenia i pomocy uboższych krewnych. Ze zmianą stosunków, z ułatwieniem komunikacji, ustały i owe zjazdy rodzinne, i w Wigilję już tylko najbliższa koło jednego stołu gromadzi się rodzina. Z pierwszą gwiazdką ukazuje się na stole sianem posypanym w chatce skromna płotka, a w pałacu szczupak, lin, albo morskie dorsze. Tego ostatniego przysmaku nie znali ojcowie nasi, dziś dzięki kolejom żelaznym możemy się raczyć tym specjałem, choć egzekucja Związku Niemieckiego w Holsztynie popsuka podobno szyki smakoszem, dostawa bowiem delikatesów z powodu zajęcia kolei pod wojska, opóźniona została. Te jednak smutne dla pojedynczych zawady, na ogół nie wpłynęły, za dorszami nie wzdychano a spożywano w ciichości co BÓG dał. Starsi gwarzyli o tem i owem, dziatwa tylko cieszyła się koledą i drzewkiem zielonem jak nadzieją, błyszczącym złotem i światłem, jak marzenia młodzieńcze, obsypanem słodyczami jak pieśczęty macierzyńskie. Starsi w drzewku widzieli drzewo życia i śmierci, niewiedniejącej wiary, jaśniejące światłem CHRYSOSTUSA i obfitującym w łaski JEGO. Witano się i żegnano z wiarą, miłością i nadzieją, a nieobecny przesyłano odłamki święconego chleba opłatki i życzenia Dosiego roku.

Z prowincji.

Z Gubernji Płockiej. Działania wojenno-administracyjnych oddziałów w zachodniej części Gubernji coraz więcej rozwijają się, a szczególnie w Powiecie Lipnowskim, gdzie w niektórych wsiach bliskich punktów zajętych przez oddziały, urządzoną już została straż wiejska z dodaniem włościanom do pomocy małych komend wojskowych. Naczelnicy oddziałów stopniowo rozwijają straż taką i w innych wsiach, w obrebach im powierzonych. W m. Czerwińsku, w powiecie Płockim, dokonano zabójstwo przez przybyłych z za Wisły powstańców, na osobie jednego z miejscowych obywateli. Za nieprzeszkodzenie tej zbrodni, na Czer-

wińsk nałożoną została kontrybucja rs. 300, wyrównywająca kwocie podatkowej, wnoszonej rocznie do skarbu. W Powiecie Ostrołęckim, tudzież w części Powiatu Przasnyskiego, usiłowania oddziałów zwrocone były głównie na ukrywające się, w Myszynieckich lasach, nieliczne bandy, przechodzące tutaj w części z Powiatu Łomżyńskiego, a w części nowo-formujące się w lesistych miejscowościach, za pruską granicą. — W celu pewniejszego zabezpieczenia części drogi bitej Petersburgskiej, w Powiecie Pułtuskim, ciągnącej się po bardzo lesistej miejscowości, gdzie ukrywając się bandy, napadają i rabują poczty; w obecnym czasie dopełniono zajęcia przez wojska Makowa, Szelkowa i Różan. Ażeby zaś podać tym oddziałom środki spiesniejszego przenoszenia się tam, gdzie bandy dostreżone zostaną, oraz aby jednocześnie wymierzyć karę na mieszkańców, udzielających często schronienia rabusiom, Naczelnik wojenny zobowiązał wszystkich Właścicieli ziemskich, dobra których dotyczą drogi bitej, dostarczać sposobem kary bez przerwy, do miejsc, gdzie wojska są rozlokowane, potrzebną ilość podwód, bacząc surowo, ażeby wozy, konie i ludzie, dostarczane były nie przez Włościan, lecz koniecznie przez właściwe Dwory. — Od Naczelnika oddziału Płockiego otrzymano telegraficzne doniesienie, z d. 6 (18) Grudnia, że Włościanie dwóch gmin należących do Osieka pod Brodnicą, w liczbie 600, zanieśli za pośrednictwem Naczelnika Oddziału Rypińskiego, adres do NAJJAŚNIEJSZEGO PANA wystosowany, z wynurzeniem wiernopoddanych uczuć, odprawivszy w tym celu Nabożeństwo w Kościołach parafjal: Osieka, Radzika i Strzyży.

Z Gubernji Lubelskiej. Dowodzący wojskiem w powiatach południowych tej Gubernji donosi, że w d. 25 Listopada (7 Grudnia) rozstawił straż celną wzdłuż linii granicznej od wsi Mamoty do Jarczowa, w celu zaś posiłkowania posterunków straży celnej, zaproponował włościanom rzeczonych wsi, gdzie znajdowały się oddziały wojskowe, urządzić na miejscu wiejskie straże i patrole. Propozycję przyjęto z ochotą; w pierwszym bowiem zaraz dniu ustanowienia tej straży, Włościanie ujęli zbiegłego węgierskiego huzara i odstawili Naczelnikowi oddziału.

W d. 10 (28 Listopada) z rana, wysłany został oddział z Siedlec pod dowództwem Pułkownika Barona von-der-Brinkena do miasteczka Stoczka, na które, za ukrywanie powstańców, nałożoną była kontrybucja. Ściągnąwszy dnia tegoż w nocy część wzmiankowanej kontrybucji, Pułkownik Baron Brinken z rana w dniu 17 (29) udał się ku Żelechowu, w celu zaaręsztwiania niektórych osób; lecz otrzymawszy we wsi Zwole pewną wiadomość, że tam od dnia 13 do 16 znajdowała się banda pod dowództwem Szydłowskiego z kilkuset ludzi złożona, i że opuściwszy Żelechów, udała się ku wsi Oziembówce, — zwrócił się więc za nią ze Zwoli przez Miastków. Niezastaw-

szy powstańców w Oziembówce Pułkownik Baron Brinken, ścigał ich dalej w kierunku Parysowa, Radochowki i Rudna, z kądem na południe około Siennicy przez Kuflew i Baranią-rudę, a potem na południow-schód przez Topór, Kamieniec, Wołę-wodyńską, aż do wsi Zasławia. Powstańcy jak zwykle przy od-wrocie nie szli w prostym kierunku lecz w gzygza-kach, kryjąc swój ślad w lasach, a mieszkańcy, prze-straszeni karami, nie chcieli wskazać kierunku ban-dy, — bez względu wszakże na te trudne okoliczno-ści, Pułkownik Baron Brinken nie przestawał pogoni i przy pomocy wpadających mu w ręce umyślnych posłańców, wysyłanych do band przez obywateli z za-wiadomieniem o poruszeniu wojsk i poszukiwaniach patroli, nie spuszczał bandy z uwagi, aż nareszcie w d. 20 Listopada (2 Grudnia) dopędził ją we wsi Za-sławiu. Wyparci z zabudowań dworskich powstańcy, wyruszyli ku wsi Kopinie, gdzie zamierzali się utrzy-mać, lecz będąc porażeni, pociągnęli do lasu ku wsi Osinie. Las ten ciągnący się na południe ku wsi Okrzei na 10 wiorst, przedstawia wiele dogodności dla ukry-wania się; z tej przyczyny, ażeby nie pozwolić bandzie ucieczki, wysłano ku Osinie dla przecięcia odwrotu se-cinę dotąd znajdującą się w asekuracji taboru. Zja-wienie się tej seciny, oraz atak kozacki, zmusiły po-wstańców do zmiany kierunku i udania się na połu-dnio-wschód ku Kozuchówce. Przy wyjściu z Kozu-chówki na otwarte pole, przewidując nieochybną swą zagładę, powstańcy zwrócili się z tego punktu kręto wzdłuż po zaroślach na północ ku Jaroczyńskowi, lecz przy tym manewrze napotkawszy rezerwy, oskrzydleni ze wszech stron przez wojsko, stanowczo zniesieni zostali. Bój trwał 7 godzin. Pułkownik Baron Brin-ken widząc bezkorzystny opór, wzywał ich kilkakrot-nie do złożenia broni, i gdy piechota gotowa już była to dopełnić, konnica z obnażeniami pałaszami wystą-piwszy na skrzydła kolumn, groziła śmiercią tym, któ-rzyby się poddali. Mimo to, banda ta, jak się wyżej rzekło, stanowczo zniesioną została. Powstańcy stra-cili w zabitych i ranionych kilkuset ludzi, jeńców 70, mnóstwo broni, pomiędzy którą 141 sztuków austriackich gwintowanych i 5 koni; broń zaś białą z powo-du braku środków przewozu zniszczono na miejscu. Ze strony wojska zabito 2ch kozaków, 4 raniono i za-bito 14 koni kozackich. (Dz: Pow:)

Jutro, jako w wigilję 12tej rocznicy imienin ś. p. Sylwestra *Bienkowskiego*, odbędzie się w Kościele Me-tropolitalnym Śgo JANA, o godz: 10tej, żałobne Nabo-żeństwo; na które, zaprasza się Krewnych i Znajom-ych zmarłego.

Pojutrze, jako w 3cią bolesną rocznicę skonu ś. p. Marji-Magdaleny *Ehrenfeucht*, Panny, w Kościele XX. *Reformatów*, o godz: 11tej, odbędą się Msze Śte; na które, pozostali Rodzice z rodzeństwem, Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, uprzejmie zapraszają.

Salomea z Zalewskich *Trzebiatowska*, po długiej i ciężkiej słabości, wczoraj zakończyła życie. Pozostałe Siostrzenice wraz z Mężami, zapraszają Krewnych i Przyjaciół, na wyprowadzenie zwłok, jutro o godzinie 12tej w południe, z Kościoła Pragskiego, na cmen-tarz miejscowy Kamionek.

Wczoraj złożono na cmentarzu Powązkowskim zwłoki ś. p. Karola *Schüsslera*, Obywatela i Urzędnika Banku Polskiego. Licznie zebrani Koledzy, Przy-jaciele i Familja zmarłego, ich żal i współczucie, świadczą ile ś. p. *Karol* zaskarbił sobie serc przez niezbyt długi swój żywot; w żalu pograżona Żona, najser-deczniejsze składa im podziękę za ten dowód ich przy-jaznych uczuć.

Przyjechał do Warszawy Jenerał-Lejtnant *Whitte*, Senator z Cesarstwa.

Dziś w lokalu Wystawy Tstwa o godz: 11ej z rana, w obecności Członków komitetu, zaproszonych Asy-stentów i Publiczność, pod przewodnictwem P. *Józefa Simlera*, zastępcy Vice-Prezesa Tstwa Zachęty Sztuk Pięknych odbyło się losowanie 34 dzieł sztuki pomię-dzy Członków Tstwa. Przewodniczący przedstawił w zarysie obrot funduszów w r. b. W ogóle dochodów było rs. 9,676 k. 42; wydatków zaś rs. 8,227 k. 71 z któ-rych na same obrazy użyto rs. 3,674. Przewyżka rs. 1,448 k. 71, pozostaje na fundusz rezerwowy, oraz na pierwsze niezbędne wydatki roku przyszłego. Chociaż dochody tegoroczne daleko były mniejsze od lat po-przednich Artyści nasi zarówno i w tym roku licznymi pracami zasilali wystawę. Ogólna bowiem liczba dzieł sztuki wynosiła 137 obrazów, rzeźb, rysunków i akwa-reli. Wygrane padły na następujące numera: 337 (*Leon Rakowski*), *Kostrzewskiego* Sołtys; 523 (*Xiądz Walenty Witkowski*), *Kasperowicza* Madonna z kamie-nia; 1328 (*Michał Malowieski*), *Wyszyńskiego*, *Krakow-skie-Przedmieście*; 12 (*Teressa Wodzińska*), *Kwiatko-wskiego*, *Okolice Marsylii*; 8 (*Hrabia Henryk Potocki*), *Jendego*, *Ś. Kunegunda*; 990 (*Felicjan Trzciniński*), *Malec-kiego*, *Krajobraz*; 1341 (*Robert Puszyński*), *Stefańskiego*, *Amorek*; 956 (*Michał Kobierzycki*), *Brzozowskiego*, *Będzin*; 338 (*Alex Blumenfeld*), *Brzozowskiego*, *Kra-jobraz*; 928 (*Dr Stróżewski*), *Brodowskiego*, *Koń Het-mański*; 195 (*Ignacy Tiede*), *Korsaka*, *Siwosz sąsiada*; 320 (*Józefa Paszkiewicz*), *Statllera*, *Popiersie z mar-muru Kazi Brodzińskiego*; 73 (*Leon Kuczalski*), *Ko-strzewskiego*, *List*; 1320 (*Konstanty Tysza*), *Jasiń-skiego*, *Święty FRANCISZEK*; 1207 (*Hrabia Stanisław Ostrowski*), *Kostrzewskiego*, *Gawęda*; 1072 (*Gustaw Wolowski*), *Suchodolskiego*, *Wymarsz z rasztaku*; 364 (*Bolesław Gepner*), *Ruskiewicza*, *Sulejów*; 135 (*Andrzej Kapliński*), *Sypniewskiego*, *Władysław IVty na polowaniu*; 411 (*Roman Wiesiołowski*), *Male-szewskiego*, *Sierota*; 5 (*Wacław Siemaszko*), *Gersona*, *Utarczka Średniowieczna*; 278 (*Antoni Dał-Trozzo*), *Brodowskiego*, *Zuzula*; 620 (*Michał Szymanowski*), *Ruskiewicza*, *Tartak*; 718 (*Stanisław Moniuszko*), *Czaj-kowskiego*, *Portret Lelewela*, *plaskorzeźba z marmu-ru*; 609 (*Aloizy Nowacki*), *Bakałowicza*, *Król Zyg-m: August i Barbara*; 1322 (*Ignacy Karpiński*), *Tegazzo*, *Anioł Stróż*; 935 (*Filip Grodzicki*), *Pilatlego*, *Powrót z Jarmarku*; 489 (*August Galle*), *Maleckiego*, *Chlewir-ska*; 1315 (*Kajetan Mokulski*), *Gryglewskiego*, *Kruż-ganki Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie*; 584 (*Jan Arnholdt*), *Malinowskiego*, *Krajobraz*; 258 (*Marja Karśnicka*), *Czesławskiego*, *Chrystus w Ogrójcu*; 708 (*Adolf Rentel*), *Schouppego*, *Mogiła Krakusa*; 196 (*Karol Pawlikowski*), *Kostrzewskiego*, *Krajobraz*; 306 (*Stefan Buchowiecki*), *Kossaka*, *Tarnowski* i 356 (*Al-fons Turshke*), *Kossaka*, *Wojna*.

Dla Duchownych podajemy wiadomość o wyjściu Książeczki: *Ordo divini Officii, aduzum Dioecesis Podlachensis*, na r. 1864, wydanej staraniem X. Fr. Jacewskiego, Regensa i Prof. Seminarjum w Janowie. — Zawiera ona wszelkie wiadomości, dotyczące składu Dyecezyi Podlaskiej.

W Święta ukazały się nareszcie tak przez dzieci upragnione szopki czyli tak zwane jasełka; załować atoli wypada, że coraz bardziej zaciera się pierwotny ich charakter, miejsce starodawnej kolendy, zastępują jakieś piosnki niekoniecznie szczęśliwie skłcone, na nótę znanych wyjątków z oper. Szopka z takimi śpiewami, zmienianemi dekoracjami, żeby nie tradycyjny Król Herod, byłaby poprostu teatrykiem marionetek. W tym roku wystawione były jasełka w Tow: Dobroczynności dla sierot, u PP. *Felicianek*, i u XX. *Reformatów*, lecz w tem ostatniemi miejscu znać na lalkach, iż w dawnym bardzo zwyczaju biorą swój początek.

W Gubernji Podolskiej, panowały podczas tego-rocznego lata wielkie zimna, tak, że białe przymrozki nie były żadną osobliwością, a mocno zaszkodziły ogrodowiznom, lecz głównie szkodziły zasiewom, często ponawiające się grady. Przez ciąg tylko drugiej połowy Lipca, w różnych miejscowościach Podola, grad wybił 1,576 morgów oziminy i 2,074 jarzyny, co nie licząc poniszczonych ogrodowizn i otrząśniętych przedwcześnie owoców, sprawiło obliczonej przez przybliżenie straty na 7,000 rs. Wielkość spadających brył lodu była tak nadzwyczajną i potężną, że mnóstwo zwierząt domowych było pozabijanych gradem. W samej tylko wsi Słoboczne, w Powiecie Hajsyńskim, zginęło tym sposobem 155 sztuk bydła, a cóż dopiero mówić o dróbiu?

Noworocznik, Kalendarz ilustrowany dla Polek na rok 1864, wyszedł nakładem xięgarni polskiej, przy ulicy Miodowej Nro 482 (4). Cena egzemplarza na zwyczajnym papierze z małą liczbą ilustracji, złp. 6 gr: 20. Oprawne egzemplarze z rycinami chromolitografowane, złp. 10; ozdobnie oprawne ze złoconemi brzegami, złp. 20, na Stacjach pocztowych, płaci się za przesyłkę pocztą, złp. 1. — *Noworoczniki na rok 1861*, 2 i 3, sprzedają się po tejże samej cenie, tylko kupujący wszystkie 4ry tomy od razu, dostaje 25% jako rabat, czyli 1/4 całości dzieł.

Od 1 Paźdźier: r. b. przybyła nam nowa kopalnia węgla czarno-brunatnego w Blanowicach, zatrudniająca już 40 robotników. Ś. p. Hieronim Łabecki w dziele swem o górnictwie w Polsce wzmiankował o poszukiwaniach węgla czynionych w Blanowicach między r. 1796 a 1807: Zatem wskazaniem idąc dzisiejszy właściciel rozpoczął poszukiwania, które pomyślnym uwieńczone zostały skutkiem, albowiem w ciągu 11 tygodni kopalnia wydała 4,000 korcy węgla grubego, a 1,200 korcy miału. Otrzymany węgiel jest w dobrym gatunku, i jeżeli kopalnia dalej rozwijać się będzie i zyszcze konieczne ułatwienia możemy spodziewać się w Warszawie znacniejszego dowozu tego tak pożytecznego paliwa.

W mieście Siedlcach, na przestrzeni 3ch morgów, robiono dość szczęśliwe próby nie tylko uprawy aljantu, lecz także hodowli jedwabnika, któremu za pożywie nie służą liście tej rośliny. Również w Warszawie na

małą skalę rola. Raczniku pospolity.

Wiadomości

FRANCJA. *Paryż, 24go Grud.* — go odczytane zostało w Ciele Prawo *Gouin* sprawozdanie o pożyczce 300 szkiej części sprawozdanie to motywują jasno i metodycznie, starając się szczególnie, że jest ona raczej środkiem finansowym, sją, zaspokajającą wydatki już uczynione, aniżetną pożyczką stanowiącą wzrost długu publicznego. Sprawozdawcy odrzucili poprawkę PP. *Thiers* i jego towarzyszków, którzy chcieli na r. 1864 ograniczyć do stu milionów wypuszczenie bonów skarbowych, a przyjęli tylko zasadę redukcji, której cyfra będzie mogła być skreśloną przy roztrząsaniu budżetu. Oprócz tego sprawozdanie wzmiankuje o oszczędności i upomina rząd aby się ograniczał w zakresie źródeł budżetu zwyczajnego, nie uciekając się, bez upoważnienia, do wypadków nadzwyczajnych, które mogą mieć na przyszłość nader ważne następstwa. „Umiejmy, mówi sprawozdanie, oprzeć się uniesieniom chwały, cieszyć się tą, którąśmy zyskali, i zapewnijmy tym sposobem pokój, którego wszystkie ludy tak bardzo potrzebują.“ Rozprawy nad raportem pomienionym rozpoczną się dziś, i zapewne będą dość interesujące. — Dzienniki zagraniczne zapewniają, że nie tylko skarb publiczny, ale i lista cywilna francuzka są znaczenie zadłużone. — Mówią, że nie tylko Sułtan ale i Vice-Król Egiptu przybędzie do Paryża w Kwietniu. *Izmael*-Pasha pragnie bardzo osobiście poznać Cesarza. (Nord).

PRUSY *Berlin, 23go Grud.* — Zdaje się, że niemożna liczyć na uległość Danji co do opuszczenia Holstyni. Potwierdza to *Kreuzztg* wątpiąc, iżby Duńczy zechcieli wyjść z Rendsburga i Friedrichstadt. Tenże dziennik uważa proklamowanie *Xięcia Fryderyka* na terytorjum holstyńskim za nieroztropne, gdyż bundestag dopiero roztrząsa kwestję następstwa. *Xiężę* Następca pruski z małżonką przybył tu. — Król, z powodu słabości nie może przyjąć prezydium Izby Panów, dla doręczenia adresu. (Schl: Ztg).

WŁOCHY. — Gazeta urzędowa Turyńska z 23go b. m. ogłasza dekret Królewski, oznajmiający, że prawo o przytłumieniu rozbójnictwa ma mieć moc obowiązującą do końca Lutego 1864 r. Izba deputowanych odroczyła się do 4 Stycznia. — Senat zatwierdził budżet na r. 1864. PAPIEŻ na ostatnim konsystorzu mianował kilku Biskupów na wakujące biskupstwa w Romanji, Marchji i Umbrji. Krokiem tym Ojciec Święty chciał raczej okazać akt swego zwierzchnictwa w pomienionych prowincjach, aniżeli władzę duchowną, gdyż wiele innych stolic biskupich, wakuje w innych prowincjach włoskich, a rząd na próżno prosił o ich obsadzenie. Podobno jednak, dla zabezpieczenia praw Państwa, rząd włoski myśli odmówić exequatur nowym Biskupom. (St: An:).

Ostatnie Wiadomości.

Półurzędowy dziennik belgijski, *Journal de Liège* z 26go b. m. zapewnia, że Anglja prowadzi układy

sprawie Duń-
blizkie ukończe-
uzkie uchwaliło w ze-
przeciw 14, projekt do
jonowej. P. Thiers w świe-
swą poprawkę, która jednak
Rzeczywiście jednak porażka P.
powierzchnia jak rzeczywista,
zaki w ciągu roku zrobić to, czego
się od Izby natychmiast.

Burga 26 b. m. donoszą, że wojsko zajmuje
ziem uprzątnięciem wzniesionych tam palisad.
zawniają, że 6 wiosek holenderskich, wcielonych
podczas pokoju do Szleswigu, na północ od Eider,
zostały osadzone przez Niemców.

Podług telegramu z Altony z 26go b. m., Komisarze
związku wydali proklamację, w której oświadczają
się stanowczo przeciw wszelkim nadużyciom, a mia-
nowicie przeciw uprzedzaniu decyzji związku przez
proklamowanie Xięcia Augustenburgskiego i samo-
wolnemu usuwaniu urzędników, i żądają, aby ściśle
stosowano się do ich pierwotnej odezwy. Przeciw o-
znakom przywiązania do domu Augustenburgskiego
nie ma nic do nadmienia. — Jenerał Hacke, otrzy-
mał od szefa sztabu Duńskiego urzędowe zawiado-
mienie, że Rendsburg opuszczony zostanie.

Prywatne doniesienia z Kopenhagi zawiadamiają,
iż Minister Hall oświadczył, że Posłów Austriackie-
go i Pruskiego nie uważa już za Członków Ciała Dy-
plomatycznego. Wyjazd Posłów w skutku szczegól-
nego rozkazu jeszcze nie nastąpił. — W Neumünster
i Oldesloe został proklamowany Xiążę Augustenburg-
ski. — Przesilenie ministerjalne w Danji jeszcze się nie
skończyło, jak zapewniają telegramy datowane 26
Grudnia. Król nie przyjął jeszcze ostatecznie dymisji
ministerjalnego, Monarcha uda się do Szleswigu. —
Słychać, że żądania Anglii i Rosji w kwestji Duńskiej
popierane są także przez Francję. (Schles: Ztg).

DONIESIENIA.

Wczoraj t. j. dnia 28go b. m., powracając omnibusem
z ulicy Chłodnej, uroniona została w tymże omnibusie lub
przy wysiadaniu na ulicy Senatorskiej, wprost Miodowej.
PORTMONETKA, w której oprócz kwoty Rs. 36 i
Kupona na Złp. 4, znajdowały się: Plecionka z blond włosów,
Fotografie i inne drobne rzeczy, stanowiące drogą
pamiątkę. Uprasza się przeto Sumiennego Znalazcę, aby
przez wzgląd na przykre położenie z powodu utraty tak
ważnych bo familijnych pamiątek, raczył oddać takowe
wraz z Portmonetką, do Składu Papieru i Materiałów Pi-
niennych Jana Tzip, przy ulicy Miodowej, wprost Sądu
pplacyjnego, zapewniając oddawcy, oprócz nagrody ja-
kiej tylko sam zażąda, podziękowanie i wdzięczność.

7 dobrach Wólka Żerzeńska, o 11 wiorst od Warszawy,
trakcie nadwiślańskim od Karczewia, Sobin i innych
jest do wydzierżawienia **Propinacja** od 1go Sty-
1864 roku. Wiadomość na gruncie u Rządcy dóbr, a
w Warszawie, ulica Kanonja Ner 82; w tychże do-
otrzedny jest **Ogrodnik** mniej uzdolniony, samo-
emłody, do utrzymania porządku w ogrodzie bez o-
i trebbauzu.

Nieruchomość w mieście Piotrkowie Po-
wiatowym (Trybunalskim), Sukcessorów Wołowicza
własna, sprzedana będzie ostatecznie w drodze
działów, w Trybunale Cywilnym w Warszawie
w Wydziale III, przed W. Rożnowskim Sędzią delegowa-
nym, w dniu 30 Grudnia 1863 (11 Stycznia 1864) r., o go-
dzinie 4ej z południa. Warunki sprzedaży przejrzeć można
w Piotrkowie u Pisarza Sądu Pokoju, zaś w Warszawie u
podpisanego pod Nr 2242 przy ulicy Nalewki; tudzież u
Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału III. Licytacja za-
cznie się od summy Rs. 2,073 kop. 95. Vadjum wynosi Rs.
750 w gotowiznie. — Obrońca przy Senacie, **Wincenty**
Grobicki.

MAGAZYN JERZEGO LOTH, otrzymał zna-
czay transport przedmiotów stroju damskiego w najno-
wszych rodzajach i kolorach, j. t. **Wstążek jedwa-
bnych, Piór, Kwiatów, Siatek, Kapelu-
szy filcowych i kastorowych**, w najnowszych
fasonach i t. p.
**Do wykończenia przyjmują się Suknie
i wszelkie Ubrania damskie.**

Znalezioną pewną kwotę **Pieniędzy** przez biedną Sta-
żącą, na ulicy Krakowskie-Przedmieście, poszkodowany o-
debrać może przy ulicy Oboźnej, w domu W. Rapackiej,
gdzie Stróż Jan wskaże.

Dziś rano zimna stopni 5. **Wczoraj** w południe ciepła st: 0
Dziś rano wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 10. (W mierze).

Teatr Wielki. Dziś, *Verbum nobile.*—Gizella.

Teatr Rozmałości. Jutro, *Folwark Primerose.* —
Majster i Czeladnik.—Z malej chmury wielki deszcz.

WINOGRONA

Badenskie najpiękniejsze, funt po Złp. 3 gr: 10.
Jabłka Tyrolskie i z Comping wielkie.
Gruszki Duchesses olbrzymie.
Granaty.
Fruits glaces w pięknych pudełkach.
Cukier biały rafinowany w głowach, funt Złp. 1.
Łosoś wędzony i marynowany.
Sielawy wędzone Augustowskie.
Salami z Werony.
Szynki surowe Bajońskie.
Ptasztwo dzikie różne świeże.
Kalafiory olbrzymie.
Półgęski wędzone.
Poleca Handel Win i Korzeni **Ant: Stępkowskiego**,
przy ulicy Wierzbowej Nr 473 lit: C.

Kurs Giełdy Warszawskiej. — D. 28 Grudnia
r. b.: za obligi skarbowe 100 rs. oprócz kuponu 4%, żądają
rs. 80 k. 2, dają rs. 79 k. 52; za listy zast: 3go okresu oprócz
kup: za 15 rs. żądają rs. 14 k. 24, dają rs. 14 kop: 19; za
akcje drogi żelaznej W.-W. za sztukę żądają rs. 71, dają
rs. 70 k. 50; za akcje drogi żelaznej W.-Bydgo, po rs. 100
i 500, żądają rs. 80 k. 25, dają rs. 79 kop: 75. Wartość ku-
ponu bieżącego od obligów skarbowych kop: 97½, od listów
zastawnych kop: 1.

Ceny targowe Warszawskie. — Dnia 23 b. m.
płacono: Za korzec pszenicy od rs. 4 k. 50 do rs. 4 k. 70;
żyta od rs. 2 k. 25 do rs. 2 k. 42½; grochu polnego od
rs. 2 k. 85 do rs. 3; jęczmienia rs. 2 k. 40; owsa rs. 1 kop: 60;
kartofli rs. 1 k. 35. — W d. 22 za wiadro okowity próby 10tej
płacono od rs. 1 kop: 59¼ do rs. 1 k. 62½, za garniec od
kop: 52 do k. 53.

W wczorajszym *Kurjerze*, na stronnicy 1szej, szpal-
cie 1szej, wierszu 21szym, zamiast P. Dreler, czytać
należy P. August Dressler.